

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/35/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200740
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8614200740.4

Uznesenie

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému M. K., nar. XX.X.XXXX, bytom K. 50X/XX, XXX XX X., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom 089 01 Svidník, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 132,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 108,73 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 17.2.2014, uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 132,24 eura s príslušenstvom.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník, č. k. 7C/35/2014-55 zo dňa 27.10.2014 súd žalobu zamietol, žalovanému náhradu trov konania nepriznal a žalobca nemá právo na ich náhradu. Zároveň rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 88,70 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. 42949572/0200, VS: 16711608 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku a to proti výroku, ktorým súd zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom uviedol, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor. Navrhovateľ má za to, že pomoc vedľajšieho účastníka v danom spore vôbec nebola účelná ani žiaduca, keďže súd zamietol žalobný návrh z dôvodu premlčania, pričom v obdobných prípadoch postupuje súd zmysle ustanovenia 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tzn. súd ex offio prihliada na premlčanie uplatneného nároku. Vzhľadom na uvedené sa tvrdenia vedľajšieho účastníka v konaní javia ako neúčelné. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 04.12.2013, sp. zn. 24Co/521/2012, podľa ktorého neboli vedľajšiemu účastníkovi priznané trovy konania, keďže neboli spojené s úkonmi, ktoré by boli v konaní vykonané účelne. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu, tzn. odpor podaný vedľajším účastníkom. Navrhovateľ nemôže súhlasiť s tým, aby za daný úkon právnej služby bola vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov právneho zastúpenia z dôvodu, že súd ani nemal prihliadať na odpor podaný vedľajším účastníkom aj s ohľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo 420/2012, zo dňa 22.01.2014 ako i rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo 209/2013, zo dňa 28.01.2014, v

zmysle ktorého vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor a ani vystupovať v skrátrenom konaní. Súd nielen že nemal prihliadať na odpor podaný vedľajším účastníkom a pripustiť vstup vedľajšieho účastníka do skráteneho konania, ale už vôbec nemožno akceptovať, aby boli vedľajšiemu účastníkovi priznané za predmetný úkon trovy právneho zastúpenia. Navrhovateľ zastáva názor, že v prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, a poukazuje na to, že nepriznaním náhrady trov konania súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Navrhovateľ považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne, a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 Občianskeho súdneho poriadku ho zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 20.02.2015 poukázal na ust. § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník koná sám za seba. K argumentom ohľadom ním uplatnených trov konania, ktoré žalobca považoval za neúčelné, poukázal na rozsiahlu rozhodovaciu prax krajských súdov v Prešove, Košiciach, Banskej Bystrici, Bratislave, Trnave, Nitre a Trenčíne. Vyslovil, že je absurdné, ak žalobca, účastník konania zastúpený advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Poukázal na čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, ktorého legitímáciu na jeho činnosť dáva samotný zákon o ochrane spotrebiteľa a účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzuje z uvedeného článku Ústavy SR. Poukázal na najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2., vydanie 2012, autorov Števcík / Ficová a kolektív. Podľa vyjadrenia vedľajšieho účastníka, odvolanie žalobcu vyznieva tak, ako keby si žalobca od súdu nárokoval, aby súd ochraňoval hospodárske záujmy na jeho strane. Vedľajší účastník navrhol výrok o trovách konania potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške spolu 20,03 eura.

Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 17.09.2015 č. k. 17Co/243/2015-75 zrušil rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 7C/35/2014-55 zo dňa 27.10.2014 v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu 1. stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. V odôvodnení svojho uznesenia odvolací súd uviedol, že rozhodnutie o trovách konania vedľajšieho účastníka je potrebné považovať za predčasné, a teda nesprávne, vzhľadom na to, že súd prvého stupňa nerozhodol o námietke prípustnosti vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 11.5.2014. Ako ďalej uviedol, vydaním predčasného rozhodnutia o trovách konania, pre ktoré neboli splnené procesné predpoklady dochádza k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom. Vo vzťahu k otázke samotných trov konania odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa dôsledne neskúmal účelnosť uplatnených trov (trovy vynaložené v súvislosti so vstupom do konania, s podaným odporom, účasťou na pojednávaní). V preskúmanom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 132,24 eura s prísl., podľa § 200ea O.s.p. ide teda o tzv. drobný spor. S ohľadom na túto skutočnosť je potrebné v danej veci okrem účelnosti uplatnených trov posúdiť aj to, či nie sú splnené podmienky pre aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p.. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uviedol, že nemožno súhlasiť s názorom, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti, pri komplikovanej právnej úprave je zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa. Ako ďalej odvolací súd uviedol, pokiaľ činnosť vedľajšieho účastníka viedla k sledovanému cieľu, nie je možné hodnotiť ju ako neúčelnú, a to aj za takého stavu, že súd z úradnej moci je povinný prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa, resp. na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Okresný súd Svidník uznesením č. k. 7C/35/2014-83 zo dňa 26.10.2015 rozhodol o námietke žalobcu proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, a to tak, že pripúšťa, aby do konania na strane žalovaného vstúpil vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie

legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník.

Proti uzneseniu, ktorým súd pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania žalobca podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Odvolací súd uznesením č. k. 14Co/15/2016-124 zo dňa 9.3.2016 potvrdil uznesenie Okresného súdu Svidník č. k. 7C/35/2014-83 zo dňa 26.10.2015.

Podľa § 93 ods. 2, ods. 3, ods. 4 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Po opätovnom preskúmaní obsahu spisu, súd nezistil dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p.. Predmetné ustanovenie je špeciálnym dispozitívnym ustanovením pre prípady drobných sporov, kedy samotná okolnosť, že ide o drobný spor, je okolnosťou umožňujúcou nepriznanie alebo zníženie trov, ktoré sú neprimerané voči pohľadávke, a to bez ohľadu na osobné, majetkové a zárobkové pomery účastníkov konania. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený Občiansky súdny poriadok, môže súd v drobných veciach pristúpiť k zníženiu trov, ktoré sú voči pohľadávke neprimerané, a ktorá v tejto súvislosti uvádza: „v týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka“. Je nepochybné, že v danom prípade ide o drobný spor v zmysle ust. § 200ea O.s.p., avšak súd má za to, že vedľajším účastníkom požadované trovy konania vo výške 108,73 € (titulom trov právneho zastúpenia) nie sú neprimerané voči žalobcom uplatnenej pohľadávke 132,24 €, a keďže požadované trovy nepredstavujú ani jedennásobok uplatnenej pohľadávky, preto neboli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p.. Navyše súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že trovy majú aj sankčný charakter, čo má význam pre obranu práv spotrebiteľov voči hromadným žalobám, ktorými sa uplatňujú nároky z neprijateľných zmluvných podmienok.

S poukazom na vyššie uvedené, súd o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom, vzhľadom na ich účelnosť rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane žalovaného, ktorý bol v konaní úspešný, tak patrí náhrada trov konania vo výške 108,73 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za poskytnutie právnej služby advokátom. Pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon vychádzal súd z hodnoty sporu 132,24 eura. Právnomu zástupcovi bola priznaná podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) odmena za tri úkony právnej pomoci po 16,60 eura, a to: prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky), odpor (vyjadrenie) zo dňa 07.04.2014 (§13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky), zastúpenie pri pojednávaní dňa 27.10.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky) a odmena za jeden polovičný úkon právnej pomoci vo výške 8,30 eura za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 20.02.2015 (§ 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky). Právnomu zástupcovi ďalej patrí paušálna náhrada výdavkov, a to 3 x 8,04 eura - za tri úkony právnej služby poskytnuté v roku 2014

a 1 x 8,39 eura za jeden úkon právnej služby poskytnutý v roku 2015. Keďže je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady o 20 % DPH, čo v tomto prípade predstavuje sumu 18,12 eura (20 % zo sumy 90,61 eura).

Žalobca je povinný nahradiť trovy konania spolu vo výške 108,73 eura na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, JUDr. Igora Šafranka, vedený vo VÚB Prešov, číslo účtu: SK72 0200 0000 0000 4294 9572, SWIFT: SUBASKBX, VS 16511608, v súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O.s.p..

Súd trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva ako aj vzhľadom na to, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník, koná však iba sám za seba. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/132/2013 zo dňa 30.9.2013: „Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie.

Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné práva na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov.“

Pokiaľ ide o účelnosť jednotlivých úkonov právnej služby uplatnených vedľajším účastníkom súd nemá pochybnosť o tom, že bol uskutočnený úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a že tento úkon bol vynaložený účelne, pretože súčasťou Oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania bola aj plná moc udelená Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS advokátovi JUDr. Šafrankovi. V tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 2Co/285/2012 zo dňa 17.12.2012, z ktorého vyberá: „Za neúčelný úkon v žiadnom prípade nemožno považovať prípravu a prevzatie zastúpenia, pretože taký úkon Občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia. Tento úkon fakticky pozostáva vlastne z dvoch úkonov, a to prevzatie zastúpenia a príprava zastúpenia, pričom pojem príprava zastúpenia v sebe zahŕňa aj oboznámenie sa s predmetom konania. V danom prípade došlo k prevzatiu zastúpenia na základe plnej moci udelennej advokátovi Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS z 07.03.2014 JUDr. Igorovi Šafrankovi, ktoré je súčasťou oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Je potrebné zdôrazniť, že úkon, príprava a prevzatie zastúpenia je jeden úkon právnej pomoci a nemožno tento úkon považovať za neúčelný iba z dôvodu, že v čase prevzatia zastúpenia nemal vedľajší účastník k dispozícii žalobný návrh. Navyše jediným obmedzením pri vstupe vedľajšieho účastníka do konania je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo. Ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti, môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka.“

Za účelne vynaložené považoval súd aj ďalšie tri úkony právnej služby, za ktoré bola advokátovi priznaná odmena. Súd podanie vedľajšieho účastníka zo dňa 07.04.2014, hoci označené ako „Odpor vedľajšieho účastníka“ posúdil podľa jeho obsahu, nie podľa označenia, teda ako vyjadrenie, vzhľadom na to, že v predmetnom podaní vedľajší účastník poukázal na existenciu viacerých neprijateľných zmluvných podmienok a zároveň vzniesol námietku premĺčania. Zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 27.10.2014 (č.l. 50 súdneho spisu) vyplýva, že sa ho zúčastnil právny zástupca vedľajšieho účastníka. Na pojednávanie bol vedľajší účastník súdom predvolaný, tohto pojednávania sa riadne zúčastnil a preto aj tento úkon považoval súd za účelne vynaložený. Rovnako sa vedľajší účastník podaním zo dňa 20.02.2015 vyjadril aj k odvolaniu žalobcu proti rozsudku, pričom tak urobil na výzvu súdu. K tvrdeniu žalobcu, že vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu a jeho paušálny vstup do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práva spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia, je potrebné zdôrazniť, že tieto podania, resp. vyjadrenia vedľajšieho účastníka sú len reakciami na rovnaké formulárové žaloby žalobcu. Na podporu tohto názoru súd vyberá z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 16Co/291/2013 zo dňa 3.7.2013, z ktorého cituje: „Nad rámec potrieb tohto uznesenia odvolací súd uvádza, že pokiaľ

navrhovateľ opakovane vyvoláva spory na obdobnom skutkovom a právnom základe, nie je možné vytýkať právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka, keď v záujme efektívnej ochrany spotrebiteľa využije obdobné prostriedky ochrany, navyše ak uvedené prostriedky sa ukázali byť účinnými v iných obdobných konaniach. Uvedené konštatovanie je zdôraznené skutočnosťou, že v niektorých prípadoch je obrana už použitá v inom konaní, kde vedľajší účastník vystupoval, jedinou účinnou, a teda, ak má vedľajší účastník záujem reálne ochranu spotrebiteľa dosiahnuť, nevyhnutne musí siahnuť k obdobnej obrane, akú už v minulosti použil. Skutočnosť, že účastník konania (prípadne vedľajší účastník) vystupuje v určitých typoch sporov opakovane (hromadne) a teda nie je sama o sebe dôvodom, pre ktorý by neboli jeho trovy v takýchto konaniach vynaložené účelne. Zároveň uvedená skutočnosť nepredstavuje ani dôvod osobitného zreteľa, pre ktorý by vedľajšiemu účastníkovi s poukazom na § 150 ods. 1 OSP trovy konania v uplatnenej sume nemali byť priznané.“